

ΠΑΝΤΑ ΕΠΙΚΑΙΡΟ

ΔΙΩΓΜΟΙ ΧΡΙΣΤΙΑΝΩΝ

Ἡ πορεία τῆς Ἐκκλησίας τοῦ Χριστοῦ μέσα στὸν κόσμον εἶναι σχεδὸν πάντα ὑπὸ διωγμὸν. Καὶ μέχρι σήμερα γίνονται διωγμοὶ κατὰ τῆς χριστιανικῆς πίστεως.

Βλέπομε ὅλοι τὰ γεγονότα στὴν Οὐκρανία. Ἕνας πόλεμος διεξάγεται μὲ ὅλα τὰ σύγχρονα καταστρεπτικὰ ὄπλα, τὸ καμάρι τοῦ τεχνολογικοῦ πολιτισμοῦ! καὶ ἀφήνει πίσω του μόνον καταστροφή, σὲ ἀνθρώπινο δυναμικὸ, σὲ ὑποδομές, σὲ καλλιέργειες, στὸ περιβάλλον. Δὲν ἔφθαναν ὅλα αὐτὰ τὰ δεινὰ, καὶ δυστυχῶς, τὰ ἀντιμαχόμενα μέρη ἐνσωμάτωσαν στὸν πόλεμον καὶ τὴν χριστιανικὴ πίστι, ποὺ τὴν ἐκφράζει ἡ Ἐκκλησία.

Καὶ ἐδῶ πόλεμος! Ἡ ἀπὸ αἰῶνες ἐκκλησιαστικὴ δομὴ στὴν χώρα διαταράχθηκε. Καὶ ἐνῶ τὸ αὐτοκέφαλο ποὺ χορηγήθηκε θὰ ἔπρεπε νὰ στερεώσῃ τὴν ἐνότητα στὴν χώρα, ἐγινε καὶ αὐτὸ αἰτία μεγαλύτερου χάσματος, ποὺ ἐξελίχθηκε σὲ μία νέα σύγκρουσι, ὄχι πολεμικὴ μεταξὺ δύο κρατῶν, ἀλλὰ σύγκρουσι ἐμφύλια. Μὲ ἓνα χαρακτηριστικὸ, ὅτι οἱ διωκόμενοι ὑπομένουν καὶ δὲν ἀνταποδίδουν στὴν βία. Οὐδέποτε οἱ διωκόμενοι χριστιανοὶ πρόβαλαν ἀντίστασι, ἀλλὰ ὑπέμεναν καρτερικὰ τὴν δίωξι καὶ τὸ μαρτύριο τελικὰ. Καὶ μόνον ἀπὸ αὐτὸ καταλαβαίνετε ποιὸς ἔχει δίκαιον καὶ ποιὸς τὸ ἄδικο. Μία ἐπίσκεψις ὑψηλοῦ ἀπὸ τὸ πατριαρχεῖο ΚΠόλεως δὲν φάνηκε νὰ εἶχε στὴν ἀτζέντα του τὸ θέμα τῶν διωγμῶν. Δὲν ἀκούσαμε τίποτε σχετικὸ.

Προβληματίζομαι: Δὲν ἄκουσα, δὲν εἶδα φωνὴ διαμαρτυρίας οὔτε ἀπὸ πολιτικούς ἠγέτες οὔτε ἀπὸ ἐκκλησιαστικούς. Ἐκεῖ κλείνουν μονές, λεηλατοῦνται ναοί. Ἐπίσκοποι, μοναχοί, κληρικοί, λαϊκοὶ πιστοὶ σύρονται σὲ στημένα δικαστήρια καὶ φυλακίζονται. Κανένας δὲν συγκινεῖται. Συλλογικότητες παντὸς χρώματος διαμαρτύρονται γιὰ ψύλλου πύδημα, καὶ ἐδῶ γιὰ τοὺς διωγμοὺς πιστῶν δὲν ὑπάρχουν διαμαρτυρόμενοι νὰ δεῖξουν συμπαράστασι στοὺς διωκόμενους ἢ νὰ καταγγείλλουν τὸν διωγμὸ. Τὰ ὑποβόσκοντα μικροσχίσματα στὴν Ἐκκλησία, τὴν ἐμποδίζουν νὰ δώσῃ λόγο μαρτυρίας, νὰ ἀκουστῇ φωνὴ ἀλήθειας. Δίδεται ἢ αἴσθησις ὅτι ὑπάρχει φόβος γιὰ τὴν ἀλήθεια, ἢ ὅτι κλείνουμε τὰ μάτια σὰν νὰ μὴ συμβαίνει τίποτα στὸν ταλαίπωρον τόπον καὶ λαὸ τῆς Οὐκρανίας.

Μήπως ἡσυχάζομε καὶ εὐχόμεσθε ἢ περιμένουμε ἐπέμβασι τοῦ Θεοῦ;

ΜΕΓΑΛΟΜΑΡΤΥΡΕΣ

rizospdim@gmail.com

ΕΤΟΣ 34ο

ΙΟΥΛΙΟΣ-ΑΥΓΟΥΣΤΟΣ

ΑΡ. Φ. 376-377

ΥΠΕΥΘΥΝΟΣ: ΔΗΜΗΤΡΙΟΣ. Π. ΡΙΖΟΣ – ΠΑΝΟΣΟΠΟΥΛΟΥ 6 – 53100 ΦΛΩΡΙΝΑ - GREECE

ΑΓΙΟΥ ΑΝΤΙΟΧΟΥ ΣΑΒΒΑΪΤΟΥ

ΛΟΓΟΣ 50^{ος} ΠΕΡΙ ΤΟΥ ΜΗ ΣΚΑΝΔΑΛΙΖΕΙΝ PG 89, 1588-1589

Ἀδελφοί, μὲ κάθε προσοχὴ νὰ τηρήσουμε τοὺς ἑαυτοὺς μας, ὥστε νὰ μὴν δώσουμε ἀφορμὴ γιὰ σκάνδαλον ἢ γιὰ κάποιο ἐμπόδιο σὲ κανέναν, γιὰ νὰ σωθοῦμε, νὰ ἀποφύγουμε, τὴν καταδίκη ἀπὸ τοὺς προφήτες καὶ τοὺς ἀποστόλους, καὶ ἀπὸ αὐτὸν τὸν φιλόνηρον δεσπότη μας Χριστό.

Καὶ κατὰ πρῶτον ὁ προφήτης Ἀββακοὺμ λέγει: «Ὡ, ὁ ποτίζων τὸν πλησίον αὐτοῦ ἀνατροπῇ φοβερᾶ» (Αββ.2,15). Ἀλλοίμονο σὲ ὅποιον ποτίζει μὲ οἶνον τὸν πλησίον του γιὰ νὰ τοῦ θολώσῃ τὸν νοῦ καὶ νὰ τὸν καταστρέψῃ.

Καὶ ὁ Παρομιαστὴς γράφει: «Ὁ ὀρύσσω βόθρον τῷ πλησίον ἐμπεσεῖται εἰς αὐτόν, ὁ δὲ κυλιῶν ἐφ' ἑαυτὸν κυλίει» (Παροιμ. 26,27). Ἐκεῖνος ποὺ σκάβει λάκκον διὰ τὸν ἄλλον, θὰ πέσῃ ὁ ἴδιος μέσα εἰς αὐτόν. Καὶ ἐκεῖνος ποὺ κυλίει λίθον διὰ νὰ συνθλάσῃ τὸν ἄλλον, θὰ δεχθῇ τὸν ἴδιον τὸν λίθον πάνω στὸν ἑαυτὸ του καὶ θὰ συντριβῇ.

Ὁ δὲ Ἐκκλησιαστὴς συμπληρώνει: «Τὸν καθαιροῦντα φραγμὸν, δήξεται αὐτὸν ὄφις» (Εκκ. 10,8). Ἐκεῖνον ποὺ κρημνίζει ἀδίκως τὸν ξηρότοιχον ἀπὸ τὸν ἀγρὸ τοῦ γείτονός του, δὲν ἀποκλείεται νὰ τὸν δαγκώσῃ τὸ φίδι.

Καὶ πάλιν ὁ Παρομιαστὴς: «Περίελε σεαυτοῦ σκολιὸν στόμα καὶ ἄδικα χεῖλη μακρὰ ἀπὸ σοῦ ἄπωσαι» (Παροιμ. 4,24). «Ἐνώπιον γὰρ εἰσι τῶν τοῦ Θεοῦ ὀφθαλμῶν ὁδοὶ ἀνδρός» (Παροιμ. 5,21). Αφαίρεσε καὶ πέταξε ἀπὸ τὸν ἑαυτὸ σου τὸ δόλιον καὶ διεστραμμένον στόμα. Πέταξε μακρὰ ἀπὸ σένα τὰ χεῖλη ποὺ λαλοῦν ἀδικίες ἐναντίον τῶν ἄλλων. Διότι οἱ πράξεις καὶ οἱ δρόμοι τῆς ζωῆς τοῦ κάθε ἀνδρός εὐρίσκονται ὀλοφάνεροι ἐνώπιον τῶν ὀφθαλμῶν τοῦ Θεοῦ.

Ὁ ἀπόστολος Παῦλος γράφει στοὺς ἐξ Ἑβραίων Χριστιανούς: «Γῆ γὰρ ἢ πιούσα πολλάκις τὸν ἐπ' αὐτῆς ἐπερχόμενον ὑετόν, καὶ τίκτουσα βοτάνην εὐθετον ἐκεῖνοις δι' οὓς καὶ γεωργεῖται, μεταλαμβάνει εὐλογίας ἀπὸ τοῦ Θεοῦ. Ἐκφέρουσα δὲ ἀκάνθας καὶ τριβόλους, ἀδόκιμος, καὶ κατάρας ἐγγύς· ἦς τὸ τέλος εἰς καῦσιν» (Ἐβρ 6,7-8). Διότι ἡ γῆ ποὺ ἤπια πολλές φορές τὴν βροχὴ ποὺ ἔπεφε πάνω της καὶ ποὺ φυτρώνει βότανα εἶναι χρήσιμη σὲ ἐκείνους γιὰ τοὺς ὁποίους

καλλιεργείται, και είναι ευλογημένη από τον Θεό. Όταν όμως βγάζει ἀγκάθια και τριβόλια είναι ἀχρηστη και κοντά στην κατάρρα, τὸ δὲ τέλος της είναι ἡ φωτιά. Αὐτὰ τὰ ἔγραφε πρὸς ἐκείνους πὺν σκανδαλίζονταν ὡς πρὸς τὴν πίστι, οἱ ὅποιοι ἀφοῦ δέχθηκαν τὸν σπόρο τοῦ λόγου, ὕστερα τὸν ἐπνιξαν μὲ τοὺς ἀκανθῶδεις λογισμοὺς και δὲν καρποφόρησαν.

Και πρὸς τοὺς Ρωμαίους λέγει: «Παρακαλῶ οὖν ὑμᾶς, ἀδελφοί, σκοπεῖν τοὺς τὰς διχοστασίας και τὰ σκάνδαλα, παρὰ τὴν διδασχὴν, ἣν ὑμεῖς ἐμάθετε, ποιοῦντας, και ἐκκλίνατε ἀπ' αὐτῶν. Οἱ γὰρ τοιοῦτοι, τῷ Κυρίῳ ἡμῶν Ἰησοῦ Χριστοῦ οὐ δουλεύουσιν, ἀλλὰ τῇ ἐαυτῶν κοιλία και διὰ τῆς χρηστολογίας και εὐλογίας ἐξαπατῶσιν τὰς καρδίας τῶν ἀκάκων» (Ρω 16,17-18). Σὰς παρακαλῶ λοιπόν, ἀδελφοί, νὰ προσέχετε ἐκείνους πὺν, παρὰ τὴν διδασκαλία πὺν ἐσεῖς μάθατε, δημιουργοῦν τὰ σκάνδαλα, και νὰ τοὺς ἀποφύγετε. Διότι αὐτοὶ δὲν δουλεύουν γιὰ τὴν δόξα τοῦ Κυρίου ἡμῶν Ἰησοῦ Χριστοῦ, ἀλλὰ γιὰ τὴν δικὴ τους κοιλία, και μέσα ἀπὸ τὴν χρηστολογία και εὐλογία ἐξαπατοῦν τὶς καρδιές τῶν ἀπλῶν ἀνθρώπων.

Και πάλιν: «Βλέπετε μήπως ἡ ἐξουσία ὑμῶν αὕτη πρόσκομμα γένηται τοῖς ἀσθενοῦσιν: ἐὰν γὰρ, φησίν, ἴδῃ σε τὸν ἔχοντα γνῶσιν ἐν εἰδωλείῳ κατακείμενον οὐχὶ ἡ συνειδησις αὐτοῦ, ἀσθενοῦς ὄντος, οἰκοδομηθήσεται εἰς τὸ τὰ εἰδωλόθυτα ἐσθίειν;» (Α' Κορ. 8,9-10). Προσέξτε μήπως ἡ δικὴ σας κατάρτησις γίνῃ ἐμπόδιο στοὺς ἀδύνατους ὡς πρὸς τὴν πίστι. Διότι ἐὰν, λέγει, ἴδῃ ἐσένα πὺν τὰ γνωρίζεις, νὰ κάθῃσαι στοὺς τραπέζι, πὺν παρατίθενται κρέατα ἀπὸ θυσίες, δὲν θὰ ὀδηγηθῇ ἡ συνειδησις του νὰ τρώῃ τὰ εἰδωλόθυτα, ἐπειδὴ εἶναι ἀδύνατος στὴν πίστι; Και προσθέτει: «Απόλλυται γὰρ ὁ ἀσθενῶν ἀδελφός ἐπὶ τῇ σῆ γνώσει, δι' ὃν ὁ Χριστὸς ἀπέθανεν: οὕτως δὲ αὐτῶν τύπτοντες τὴν συνειδησις, εἰς Χριστὸν ἀμαρτάνετε» (Α' Κορ. 8, 11-12). Πάει χάθηκε ὁ ἀδύνατος στὴν πίστι ἀδελφός, γιὰ τὸν ὅποιο πέθανε ὁ Χριστός, ἐξ αἰτίας τῆς δικῆς σου γνώσεως. Ἔτσι δὲ ὅπως κτυπᾶτε τὴν συνειδησις τους ἀμαρτάνετε στὸν ἴδιο τὸν Χριστό.

Και πάλιν: «Ἰνατὶ γὰρ ἡ ἐλευθερία μου κρίνεται ὑπὸ ἄλλης συνειδήσεως; εἰ ἐγὼ χάριτος μετέχω, τί βλασφημοῦμαι ὑπὲρ οὗ ἐγὼ εὐχαριστῶ;» (Α' Κορ. 29-30). Ἀλήθεια γιὰτὶ κρίνεται ἡ ἐλευθερία μου ἀπὸ ἄλλη συνειδησις; Ἐὰν μετέχω στὴν χάρι, γιὰτὶ βλασφημοῦμαι γι' αὐτὸ πὺν ἐγὼ εὐχαριστῶ;

Και ὁ Κύριος ἀποφάνθηκε: «Ὅς δ' ἂν σκανδαλίση ἓνα τῶν μικρῶν τούτων, συμφέρεῖ αὐτῷ ἵνα κρεμασθῇ μύλος ὄνικος περὶ τὸν τράχηλον αὐτοῦ, και καταποντισθῇ ἐν τῷ πελάγει τῆς θαλάσσης» (Μθ 18,6). Ὅποιος θὰ σκανδαλίση ἓνα ἀπὸ αὐτὰ τὰ μικρά-παιδιά, τὸν συμφέρεῖ νὰ κρεμάση στὸν λαμό του γαῖδουρόπετρα και νὰ πέσῃ στὴν θάλασσα.

Και συμπληρώνει: «Ὅρατε μὴ καταφρονῆτε ἐνὸς τῶν μικρῶν τούτων: λέγω γὰρ ὑμῖν, ὅτι οἱ ἄγγελοι αὐτῶν ἐν οὐρανοῖς διὰ παντὸς βλέπουσιν τὸ πρόσωπον τοῦ Πατρὸς μου» (Μθ 18,10). Προσέξτε, μὴ περιφρονῆτε οὔτε ἓνα ἀπὸ αὐτὰ τὰ μικρά (παιδιά). Διότι σὰς πληροφορῶ, ὅτι οἱ ἄγγελοι τους στὸν οὐρανὸ βλέπουν γιὰ πάντα τὸ πρόσωπο τοῦ Πατρὸς μου.

Και πάλιν: «Οὐαὶ τῷ κόσμῳ ἀπὸ τῶν σκανδάλων: δεῖ γὰρ ἐλθεῖν τὰ σκάνδαλα, πλήν οὐαὶ τῷ ἀνθρώπῳ ἐκείνῳ δι' οὗ τὸ σκάνδαλον ἔρχεται» (Μθ 18,7). ...

Οἱ ἅγιοι Μαρτυρὲς **ΜΑΡΚΟΣ** και **ΜΩΚΙΑΝΟΣ** 3 Ἰουλιου
Ο ἅγιος Ἱερομάρτυς **ΣΤΕΦΑΝΟΣ** Πάπας Ρώμης 3 Ἀγουστου

Ἄγιοι Μάρκος και Μωκιανός

Ἐπέσχε Μάρκος τῇ τομῇ τὸν αὐχένα.

Ὅδὸν χαράττων Μωκιανῶ τοῦ πάθους.

Ο἗τοι οἱ ἅγιοι ἠναγκάστησαν νὰ θυσιάσωσι εἰς τὰ εἰδῶλα ἀπὸ τὸν ἔπαρχον Μάξιμον και δὲν ἐπέισθησαν: ἀλλὰ παρησιᾶ ὁμολογήσαντες τὸ ὄνομα τοῦ Χριστοῦ, ἀπεκεφαλίσθησαν. Και ὅτε μὲν ὁ ἅγιος Μωκιανὸς ἀπῆρχετο εἰς τὸν τόπον τῆς καταδικῆς, ἠκολούθει αὐτὸν ἡ γυνὴ και τὰ παιδιά του κλαίοντα, ὁ δὲ ἅγιος ἐσυμβούλευσεν αὐτὰ νὰ σιωπῶσι και νὰ μὴ κλαίωσι: ὅτε δὲ ὁ ἅγιος Μάρκος ἀπεκεφαλίσθη, παρίστατο ἐκεῖ ἡ γυνὴ του, ἥτις χαίρουσα ἔλαβεν εἰς τὰς χεῖρας της τὴν κεφαλὴν του, ὡς θησαυρὸν πολύτιμον, και οὕτως ἀμφοτέροι οἱ γενναῖοι τοῦ Χριστοῦ ἀθληταὶ ἀπῆλθον νικηφόροι εἰς τὰ οὐράνια.

Ἄγιος Στεφάνος Πάπας Ρώμης

Τμηθεῖς Στέφανος, θεῖον ἠρπασε στέφος,

Πάπας μὲν ὦν πρὶν, νῦν δὲ και μάρτυς μέγας.

Οὗτος ἦτο κατὰ τοὺς χρόνους Δεκί-

- Τὸ νὰ κάνῃς λάθος εἶναι ἀνθρώπινο.
- Τὸ νὰ τὸ παραδέχεσαι, ὑπεράνθρωπο.
- Τὸ νὰ τὸ διορθῶνῃς, εἶναι θεϊκό.
- Τὸ νὰ ἐμμένῃς, εἶναι σατανικό
- Ἡ ἀγάπη μιὰ μικρῆς ἀμαρτίας εἶναι μεγάλη ἀμαρτία.
- Ὁ Χριστὸς δὲ μετράει λάθη. Ζυγίζει τὴν μετάνοια.

(Οὐράνια. Μηνύματα)

ου Οὐαλλερίου και Γαλήνῳ τῶν βασιλέων ἐν ἔτει σν' (250), διὰ δὲ τὸν κατὰ τῶν χριστιανῶν διωγμὸν ἐκρύπτετο εἰς τὴν Ρώμην, και τοὺς πρὸς αὐτὸν ἐρχομένους Ἐλληνας ἐδίδασκε και ἐκατήχει τὴν εἰς Χριστὸν πίστιν και ἐβάπτιζεν αὐτούς, ἀπὸ τοὺς ὁποῖους ἐχειροτόνει εἰς πρεσβυτέρους, διακόνους και ἀναγνώστους. Τινὲς δὲ αὐτῶν πιασθέντες, ὁμολόγησαν τὸν Χριστόν, και ἔλαβον τὸν στέφανον τοῦ μαρτυρίου διὰ παρακινήσεως του. Ὅθεν διὰ ταῦτα ἐφανέρωσεν ὁ μακάριος ἐαυτὸν εἰς τὸν ἡγεμόνα, και φερθεῖς εἰς τὸν ναὸν τοῦ Ἀρεῶς προσηυχῆθη και ἔσεισεν ὅλον τὸν ναόν, και ἐκρήνησεν ἐν μέρος αὐτοῦ, οἱ δὲ στρατιῶται φοβηθέντες ἔφυγον, Ὁ δὲ ἅγιος ἀνεχώρησε και ὑπῆγεν εἰς τὸν τάφον Λουκίας τῆς μάρτυρος, τὸν ἐν Καμπανία τῆς Ἰταλίας εὑρισκόμενον, και ἐκεῖ ἐτέλει τὴν ἀναίμακτον ἱεουργίαν: ὕστερον δὲ ἐζήτησαν αὐτὸν οἱ στρατιῶται και εὔρον, και εὐρόντες τὸν ἐτιμώρησαν πολλὰ, τελευταῖον δὲ τὸν ἀπεκεφάλισαν και οὕτως ἔλαβεν ὁ ἀοίδιμοις διπλοῦν τὸν ὁμόνυμον στέφανον, και ὡς ἀρχιερεὺς, και ὡς ἀθλητῆς τοῦ Κυρίου

Συναξ. Ἁγίου Νικοδήμου Ἀγιορείτου

«ΜΕΓΑΛΟΜΑΡΤΥΡΕΣ»

Μηνιαῖο Ὁρθόδοξο Περιοδικό.
Ἐκδότης, Ἰδιοκτητῆς, Διευθυντῆς:
Δημήτριος Π. Ρίζος Δρ Θεολογίας
Πανοσοπούλου 6 - 53100 ΦΛΩΡΙΝΑ
Τηλ. 2385028940 - rizospdim@gmail.com
Ἐπεὺθ. Τυπογραφ.: Ἰωάν. Ἀριστ. Καλλέργη 7